

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.31. Epistolæ Pauli Papæ ad Pipinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

§. XXXI.

Sæcul. VIII.

A. C. 761.

Epistolæ Pauli Papæ ad Pipinum.

Epistolæ pleræque, quas habemus, Pauli Papæ, ad Regem Pipinum directæ sunt, quibus auxilium petit, tum contra Græcos, qui in Italia cum Longobardis consiliis Ravennæ inhiabant, tum contra Longobardos, & Desiderium Regem, qui in pactis observandis & restitutione Civitatum adhucdum tergiversabatur. Hæc negotia minutatim enarrare nolo quæ sunt mere temporalia; quamvis Papa Antecessoris sui exemplum secutus, ea semper cum spiritualibus confundat. (*) Quasivero Longobardi Christiani, & ultra annos quinquaginta Catholici, plus hostes Religionis essent, quam Heruli & Gothi Ariani, quorum imperium Papæ non detrectaverant; aut

S 5

quasi

(*) Hic reflectendum ad dicta in Nota ad Num. XVII.

Ceterum, quamvis etiam aliis modis potuisset, hac tamen ratione, & non alia, nempe Regum Francorum Patrocínio & præsidio placuit Divinæ Sapientiæ Romanorum Episcoporum Successionem, quæ in ceteris Sedibus Apostolicis interiit, conservare. Sane parum opis contra Saracenos, tunc temporis Christiano orbi formidandos, in Desiderio Longobardorum Rege fuisset, qui vix non precario † Regnum † *Sup. §. 25.* impetraverat.

Sæcul. VIII. quasi Regi Franciæ libera facultas non
A. C. 761. fuisset examinandi, an causa esset iusta,

Sup. Lib.
XXIX. §. 34
L. XXX.
§. 27. 49.

Cod. Carol.
epist. 6.

Cod. Carol.
ep. 35. ibid.
ep. 39.

& præterea an Francorum Reipublicæ expediret Longobardis bellum inferre.

Id porro notandum, quod Epistolæ hujus Papæ, sicut etiam aliorum, diem appositam habeant Regni Imperatorum Constantinopolitanorum, utpote legitimorum Civitatis Romanæ Principum, & quod Senatus, Populusque Romanus Pipino scribentes Papam non Principem, sed solummodo Pastorem & Patrem suum appellent.

Illud quidem verum, Papæ adversus Græcos ad Pipinum scribenti, curæ fuisse, causam agere Religionis, quam illi in Oriente persequebantur; nam, ut Rex rerum statum plenius cognosceret, misit ei Pontifex descriptum exemplum Epistolæ, a Patriarcha Alexandrino ad se datæ, quam Monachus nomine Cosmus attulerat; unde elucescebat, Fidem Episcoporum Orientalium integram, & magnum pro ea conservanda zelum esse. Ad summum Pontificem delatum fuerat, Marinum Ecclesiæ Romanæ Presbyterum, in Francia degentem, Georgio Imperatoris Constantini Legato consilia suggestisse Regis Pipini suisque rebus noxia; unde Regem rogavit, ut Marinum Presbyterum, in quacunque visum fuisset Ditionum suarum Civitate, Episcopum

pum ordinari juberet. Ut pœniteat Sæcul. VIII.
 eum, subjunxit Papa, criminis sui, & ne A.C. 761.
 dæmon turbatam hominis mentem na-
 ctus, dum ambitione inflat, incautum
 perdat. Hoc castigationis genus omni-
 no singulare fuit; sed Episcopatus in ter-
 ra adeo remota Romanæ Ecclesiæ Pres-
 bytero honestum exilium videri poterat.
 Itaque Rex Pipinus propenso in Mari-
 num animo Papam rogavit, ut ipsi Titu-
 lum S. Chrysogoni conferret, misitque Cod. Carol.
 Papa Institutionis litteras, dicens, factu- ep. 25. embol.
 rum se semper, quod Regi gratum sci-
 ret. Ex ista quoque re, quam referam, Ep. 31. epist.
 cognoscitur, quantum Paulus Papa in 9. Carol. 43.
 omnibus Pipini offensam effugere con-
 retur, nam cum Remedius seu Remigius
 Regis frater & Archiepiscopus Rotho-
 magensis Simeoni Ecclesiæ Romanæ
 Cantori, in Francia tunc versanti quos-
 dam Monachos tradidisset, in cantu Ec-
 clesiastico erudiendos, & priusquam eun-
 dem callerent, Papa Simeonem Romam
 revocasset, scripsit Rex, id Archiepisco-
 pum Remigium vehementius dolere,
 moxque respondit Papa: *Certissimum
 habe; quod, nisi fatis cessisset Georgius,
 Cantorum nostrorum Rector, nunquam
 ausi fuisset Simeonem a servitio Fra-
 tris tui avocare. Nunc vero ei distri-
 cte præcepimus, ut missos a te Monachos
 maxima cura doceat, providimus etiam,*
 ut

Sæcul. VIII. *ut commode habitent, & hic permaneant,*
 A.C. 761. *usque dum cantandi in Ecclesia artem*
 Cod. Carol. *plene didicerint.* In alia Epistola dicitur
 ep. 25. embol. *Mittimus vobis omnes libros, quos invenire*
potuimus, videlicet Antiphonale, Responsoria, Dialecticam
Aristotelis, Libros S. Dionysii Areopagitæ, Geometriam,
Orthographiam, Grammaticam, omnia Græce scripta, & horologium
æternum, id est, tale quod solis lumine non indigebat,
sive rotulis sicut horologia nostra, sive aqua moveretur, vel etiam
arenula delabente constaret, quales antiquæ clepsydræ erant.

§. XXXII.

Persecutio in Oriente. S. Stephanus Auxentianus.

Interim Constantinus Imperator Catholicos sacrarum imaginum causa persequi non cessabat, præprimis Monachos, quos Anneomotettoi, id est, facem abominabilem, & ne quidem hominum memoria dignam esse dicebat. Anno Regni sui vigesimo primo, Jesu Christi septingentesimo sexagesimo primo flagris concidi usque ad necem iussit Andream Monachum celebrem, cognomento Calybitam, seu Cretensem, qui Imperatori impietatem suam exprobrabat, eumque alterum Valentem, alterum Julianum Apostatam, appellabat. Andreas passus

Theoph. an. 21. p. 363.